

Storáče

Vypravěčka: Intermezzo nulté...Život je hra...hra s nekonečnými číselnými řadami...Nevíte, které číslo padne...Nevíte kolik bude mít míst...na jednu i druhou stranu...dokonce nevíte, kdo ta čísla určuje a na koho přijdou...Znám jednoho takového...člověka?...na kterého taková řada vyšla...Seznamte se...Nebeský mlynář...Fridrich Himmelmüller...Zatím neznámý. V novinách nechává otisknout své jméno a neobvyklé služby, které nabízí...[vypravěčka poté zachází na své místo, čte názvy povídek i jednotlivých obrazů...]

Storáč první – Kolik je 1+1?

I. obraz – obývací pokoj profesora

Dcera1: Dobrý den otče.

Dcera 2: Dobrý den otče.

Profesor: Tak, co reálné gymnázium?

Dcera1: Mám prosím výbornou z dějin lovu kachen.

Dcera2: Mám prosím výbornou z dějin gastronomie.

Profesor: Ano! Ano! Disciplína!

(zvoní telefon)

Dcera1: Já ho zvednu!

Dcera2: Ne, já!

Dcera1: Když já, tak já!

Dcera2: Ne, já jsem starší!

Dcera1: O dvě minuty.

Dcera2: Já to zvednu!

Profesor: Tak já si to zvednu sám...Haló?...profesor Mahler... Ne, nepamatuji. Na žádnou Amélii si nevzpomínám...Jaké dítě? O čem tom mluvíte?...Cože, syna?...Jak víte, že se jmenuji Otto?...Jaké oči po mě, o co se to tady snažíte?...Ale, počkejte osobo... Zavěsila, tohle se nedělá zavěsit uprostřed hovoru...

Dcera1,2: Co se děje, papá?

Profesor: Ale, celkem nic významného.

Dcera1,2: Otče, smíme jít ven?

Profesor: Ne, bude se hrát společenská hra, abyste získaly větší rozhled a nevstoupili do společnosti jako úplně neznalé základních pravidel...Nejste připraveny!

Dcera1,2: My už jsme připraveny.

Profesor: Řekl jsem, že nejste a budete studovat zákonitosti...

Dcera1: Nás ty hry nebaví...

Dcera2: a jsou nudné...

Profesor: Řekl jsem, že budete hrát společenské hry...

Dcery2: Ne...

Dcera1: ...my budeme hrát...

Dcera2:...tenis na zahradě!

Profesor: To vám tedy slečny zakazují! Tenis je perversní sport!

Dcera1: Mimochodem... Je 17 hodin...

Dcera2: a 30 minut;

Dcera1: ...čas k večeři

Dcera2: A ke koupeli...

Profesor: Zajisté, smím Vám nabídnout...

Dcera1,2: My sami!

-

Profesor: Děvky proklaté! Kristin, boha jeho! Cos mi to tu nechala za zruďná stvoření? Proč jsi mi nedala syna? Syna...? Proboha! Ta můra a ten její synek...po večeři o tom musím popřemýšlet...

II. obraz – obývací pokoj profesora

Dcera1,2: Dobrý den otče!

Profesor: Dobrý den dcery, tak jak v gymnáziu?

Dcera1: Prosím výborná z latinské rétoriky.

Dcera2: Prosím výborná z akvaristiky.

Profesor: A kdo je tento mladík?

Otto: Otto!

Dcera1: Ano, jmenuje se jako vy...

Dcera2: ...a mimoto čeká na Vás!

Profesor: Proč nepočkal přede dveřmi? Vždyť je poměrně teplo.

Dcera1: Chtěly jsme mu ukázat...

Dcera2: Obývací pokoj.

Profesor: Vy pustíte cizího člověka. A ještě k tomu do mého domu!?

Dcera1: V zájmu společenských her...

Dcera2: ...a vstupu do společnosti jsme ho pozvali

Dcera1:...do zatím vašeho domu, abychom mu ukázali...,

Dcera2:...jak dokonalou domácností disponujete.

Profesor: Zajisté! A vy pane...Otto...Potřebujete co?

Otto: Chtěl bych Vám...

Profesor: To není pro oči dívek! Vyčkejte pane...Otto...prosím okamžik, abych mohl dcery zamknout do jejich pokojů.

Otto: Jasně!

-

Profesor: Tak, co potřebujete?

Otto: Máti Vám cosi posílá.

Profesor: Cosi?

Otto: Dopis...

Profesor: Á! Dopis...Ukažte!

Otto: Máte to přečíst a hned odpovědět.

Profesor: A proč?

Otto: Matka si to prostě vyprošuje.

Profesor: Dobrá...Vaše matka je šílená! Chce vyplatit nesmírné odškodné i s odstupným. A už si účtuje zálohu. Pche. Můžete jí vzkázat, že lepší bude schůzka...osobní schůzka...

Otto: Jak chcete. Ale napište to na zadní stranu.

Profesor: Hmmm...

Otto: Matka Vám zavolá, aby stanovila datum.

Profesor: Ať mi zavolá třeba večer.

Otto: Ano. Nashledanou a vyřídíte své mladší dceři, že je velice sympatická a něžně vypadající. Vlastně...Můžete to říct i té starší...

Profesor: Díky a naschle...

-

Profesor: Hmm...Počkej ty krasavče, já ti ostříhám hřebínek...Peníze, no, ty ti jdou pod nos. Však počkej ty a ta tvoje matinka...jak se o vás postarám...

III. obraz – profesorova ložnice

Profesor: Tak dívky, co v reálném gymnáziu?

Dcera1: Výborná z nauky o cizích krajích.

Dcera2: Výborná ze šití a nauce o hedvábí.

Profesor: Samozřejmě. Jdu si lehnout...

Dcera1: Ale otče, vy jste...

Dcera2: Slíbil,...že s námi půjdete do tyátru

Dcera1:...na tu novou operetu,

Dcera2: ...co napsal Váš blízký přítel...

Dcera1: ...zdejší komponista...

Profesor: Dnes mi není dobře...Asi zůstanu doma...

Dcera1,2: Smíme jít sami?

Profesor: Běžte. Jdu si lehnout.

-

Dcera1: Dobře, vezmeme toho fešáka...

Dcera2: Ještě, že nám dal adresu...

-

Profesor: Hlavně klid, hlavně klid...a...někdo klepe...Dále!

Dáma: Dobré odpoledne...

Profesor: Dobré odpoledne...

Dáma: Jdu na tu smlouvenou schůzku, vidím, že jsi nervózní Otto...

Profesor: Vůbec...Á...

Dáma: Ale prosím Tě...Kvůli mně nemusíš nikterak padat z postele.

Profesor: Já nepadám. Tak k jakému názoru jste přišla...?

Dáma: Máš pěkné dcery. Jsme ráda, že si s Ottou jr. tak rozumí.

Profesor: Cože?

Dáma: Šli spolu do divadla.

Profesor: Ne!

Dáma: Podívej, přiznej si to, že je ti silně podobný, dej mu, co je jeho a budeš mít klid.

Profesor: Ale on ode mě nedědí. Automaticky dědí moje dcery.

Dáma: Nevím, jak Ti to mám říct.

Profesor: Matrika! Doneste mi zápis z matriky a uvidíme, kdo má pravdu.

Dáma: Dobrá tedy. Zápis z matriky, ale zapamatuj si, že musíš majetek rozdělit na třetiny, ne na poloviny...Zatím sbohem...

Profesor: No sbohem...

-

Profesor: Á jistoto, díky, že ses mi vrátila, ale bůhví, co zase ta ženská vymyslí. Zatím jsem jí zamíchal plánem dostatečně dobře, tudíž mám chvíli času na to ji pořádně zatopit...a trochu zchladit mladého...

IV. obraz – profesorův dům

Dcera1: Beztak se z domu nehne.

Dcera2: Tak něco vymysleme...

Dcera1: Utečme.

Dcera2: Já zavolám Otta...Otto? Á, výborně. Co takhle se sejít v parku. Ano. Ne. Ne. Ano, neví to, ale to je dobře.

Dcera1: Skvěle. Ještě dáme nějaké kytky na hrob drahé zesnulé máti.

Dcera2: Karafiáty nebo růže?

Dcera1: Růže...

Dcera2: Jaké barvy?

Dcera1: Temně červené, jako má na portrétu...

Dcera2: Tak pojďme, ale potichu.

-

Profesor: Dívky! Otevřete, někdo zvoní. Nemám čas jít otevřít. No tak! Otevřete...To jsou hloupé vtípy. Haló? Vy malé děvky! Kde jste? Tady? Ne. A co zde? Taky nic. Tak...Kde...To, ale znamená, že...tu nejsou. Počkejte až vás najdu, mrchy...Tak já si otevřu sám...

Dáma: Dobrý den.

Profesor: No dobrý...

Dáma: Tak Vám nesu tu matici, jak jste o ni jevil zájem.

Profesor: Pojd'te dovnitř, nemusíme takové věci řešit na ulici.

Dáma: Díky. Otto.

Profesor: Prosím.

Dáma: Podívej se sám.

Profesor: Otto Osvald...

Dáma: Mahler...

Profesor: Hmmm...Ale počkat!

Dáma: Copak se Ti nelíbí?

Profesor: Ale jeden takový detail...

Dáma: No tak! No tak! Máš tu jméno matky, otce ...Tudíž Tebe, tak co pořád organizuješ?

Profesor: Nesedí mi tady ty dva podpisy vrchní sestry.

Dáma: Pche! Mári Schterová. Vrchní sestra. No a? Ta bývá většinou u porodu.

Profesor: Možná, ale matriku schvaluje notář.

Dáma: Notář? Na co?

Profesor: Matriční zápis musí nabýt platnosti podpisem úředního zmocněnce. Tedy notáře....

Dáma: Neunáhluj se...

Profesor: Ne, ne, ne...Tady jedině pomůže... pomůže ruka ...

Dáma: Snad nechceš volat policajty?

Profesor: Ty ne! Ale nějakého detektiva!

Dáma: Aha...Jak chceš...

Profesor: Naschle!

Dáma: Sbohem Otto. Ale pamatuj, že tohle klání nemůžeš dlouho držet pod svou kontrolou.

Profesor: Krása! Teď stačí jenom polapit mé dvě malé mrchy! Slyšíš Kristin, slyšíš! Victoria! Počkej, já s nimi zatočím. Poskytl jsem jim v životě málo tvrdé výchovy! Ale to se změní po tomhle velkém triumf vůle...!

V. obraz – dům profesora

Profesor: Tak dcery, co reálné gymnázium? Haló... Ah... Vlastně, zaběhli se... Počkejte až vás policie pěkně prošetří. Až si popovídá. Popovídá! Popovídá? Pokud prechli s tím... idiotem, tak se budou ptát na totožnost rodičů dcer, těch proklatých kurviček i na totožnost jeho rodičů. V tom případě ta šílená ženská bude policii tvrdit tu neméně šílenou teorii o mém otcovství... Á někdo zvoní...

Detektiv: Dobrý den!

Profesor: Jdete jako na zavalanou.

Detektiv: Ano, ano! Dlouze Vás nezdržím. Pouze mi povězte v čem tkví Váš problém. Do detailů prosím.

Profesor: Jistá dáma...

Detektiv: Jak se jmenuje?

Profesor: Ani nevím...

Detektiv: To je teď nepodstatné. Pokračujte prosím.

Profesor: Jistá dáma mně obvinila z otcovství jejího syna...

Detektiv: Syna. Ano, pokračujte

Profesor: Nic o něm samozřejmě nevím, protože mám pouze dvě dcery.

Detektiv: A Vaše žena?

Profesor: Zemřela.

Detektiv: Aha! Jak se jmenovala?

Profesor: Kristin.

Detektiv: Zajisté, pokračujme tedy. Byl jste jí věrný?

Profesor: Prosím Vás, za koho mně máte?

Detektiv: Zajisté.

Profesor: Poslala toho pancharta za mnou, že prý pro dědičný úpis. Poslal jsem ho pro matriku. Tak mi ji osobně dodala...

Detektiv: Máte inkriminovanou matriku?

Profesor: Mám kopii.

Detektiv: Ukažte.

Profesor: Prosím.

Detektiv: Hmmm...Dejte mi dva dny a já objasním zákulisí této na první pohled naprosto prosté aféry.

Profesor: Mohl bych mít dvě, vlastně tři prosby?

Detektiv: Prosím.

Profesor: Rád bych Vás požádal o nemalou diskrétnost v této věci. Kolik berete, jaký honorář? Mimochodem, neznáte číslo na oddělení ztrát a nálezů?

Detektiv: Ta diskrétnost je na místě, tzn. automatická. Tantiéma? A, okolo 500 až 2000 za den, záleží na zábavnosti případu. Číslo je tuším 234587.

Profesor: Díky...mnohokrát.

Detektiv: Zajisté. Mám jen jednu podmínku...

Profesor: Jakou?

Detektiv: Nebudete se za celé dva dny ozývat vy ani vaše okolí.

Profesor: Maličkost. Naschle...

Detektiv: Zatím...

-

Profesor: Tady je profesor Mahler. Chci nahlásit ztrátu svých dcer. Ano. Jsou s nějakým pobudou... Díky. Naschle.

-

Profesor: Počkejte kurvičky! Já si s vámi vyměním názory!

VI. Obraz - profesorův dům

Profesor: Dívky. Jak bylo v reálném...totiž na policejní stanici? Vidím, že policie je přece jenom schopná, když najde takové dvě dívky na ulici promenádovat se s úlisným, nechutným a zapáchajícím chlapečkem. Počkejte na vanu, smrdíte jako prasata. Těšte se na broskvové mýdlo.

Dcera1: To né!

Dcera2: Ta vaše mýdla z laboratoře jsou naprosto otřesná!

Profesor: Já vím! Tak marš, děvky!

Dcera1: Jaké děvky?

Dcera2: Jako otec jste naprosto neschopný, smrt matky si kompenzujete tím, že nás týráte.

Dcera1: Policajti nás ošahávali.

Dcera2:Dali nás na vyšetření.

Dcera1: Ten doktor sahal tak hluboko.

Dcera2: Když zjistili, že nejsme panny, začali nás...

Profesor: Cože nejste?

Dcera1,2: Panny a jsme na to hrdé!

Profesor: Kurvy malé!

Dcera1,2: Kurvy?

Profesor: Malé! Takhle mně potupit. Tu máš a ty taky!

Dcera1: Co nás mlátíš, tyrane?

Dcera2: Mlátil si tak i nebohou máti?

Profesor: Ne, té jsem se nikdy nedotkl.

Dcera1: Dotkl!

Dcera2: Co jsme potom my?

Profesor: Dcery, ale děvky předně!

Dcera1,2: Pche!

Profesor: Nechat se prznit nějakým Ottem! Fuj, zvracel bych! Na té policii vám ty prasárny patřily! Matka? To byla nejkrásnější ženská na světě! Jenže blbá! Zanedlouho začala nějak slábnout její chuť.

Dcera1: Takže papá, náš vzor jsoucna je staré prase!

Dcera2: Nebohá Máti! Nedivila bych se, kdyby si sama vzala život.

Dcera1: Otto je něžný!

Dcera2: On to nechtěl!

Dcera1: Ale my ano!

Profesor: Já bych Vás zabil! Máte štěstí, že jste špinavé a od krve! Nechci si špinit ruce. Vyhrňte si sukně. Dělejte! Sundejte ty spodky.

Dcera1,2: Au!

Profesor: Kdybych byl tyranem dřív, máte tohle od raného dětství? Bolí vás to, děvky? Mě taky! Ale to je vám jedno. A ještě.

Dcera1,2: Au! Au! Au!

Profesor: Vychutnejte si to!

Dcera1: Za tohle budete otče...

Dcera2: Pykat!

Profesor: Zatím pykáte vy! A takové pykání se pozná podle krve, která ještě nevytekla! Takže máme, co dělat!

Dcera1: Otče!

Dcera2: Prosím!

Dcera1: Pusťte

Dcera2:...nás!

Profesor: Stále si máme dívky, totiž děvky, co říct! Tudíž hezky zůstaňte opřené o stůl a držte. Výchova má vždy dvě tváře. Tu lepší a horší.

Dcera1: Celý život nás držíte v té horší!

Dcera2: My chceme dýchat!

Profesor: Dobrá tedy, pro dnešek stačí.

Dcera1,2: Pro dnešek?

Profesor: Tak do vany!

Obraz VII. –Koupelna profesora

Dcera1: Ta pěna pálí!

Dcera2: Jak čert! Počkej, otoč se, opláchnu Ti rány.

Dcera1: Au! To štípe, zkus netlačit tak moc!

Dcera2: Podívej kolik krve tady plave.

Dcera1: Otec si to u nás moc nespravil.

Dcera1: Ne. Pojď, teď já tobě.

Dcera1: Ach...!

Dcera2: Tebe taky nešetřil!

Dcera1: To si tam nebyla, když mně dělali prohlídku.

Dcera2: Na mně taky řádilo deset doktorů, pět dozorců a jedna sestřička.

Dcera1: Pojďme spát, vymyslíme, jak se pomstít!

Obraz VIII. – obývací pokoj profesora

Profesor: Dobré ráno dívky! Proč se tváříte tak smutně? Něco se vám snad stalo?

Dcera1: Něco...

Dcera2: ...možná.

Profesor: Vážně? Kdo vám to něco udělal?

Dcera1: Vlastně...

Dcera2: ...nic a nikdo.

Profesor: Pak tedy dobrou chuť.

Dcera1: Dobrou.

Dcera2: Dobrou.

Profesor: Jak se cítíte?

Dcera1: Dobře.

Dcera2: Špat...Dobře.

Profesor: Chutná vám?

Dcera1: Ano.

Dcera2: N...Ano.

Profesor: Dnes je dívky velký den pro nás všechny!

Dcera1,2: Proč?

Profesor: Protože...E...Zvoní telefon.

Dcera1,2: Telefon?

Profesor: Ano, můžete herr Himmlemüller. Kdykoliv, jistě. Cože? Tu ženskou? Ne...to snad ani nebude potřeba...Vážně to musí být...No dobrá...Díky, zatím naschle.

-

Profesor: Haló? Tady profesor Mahler. Můžete se u mě stavit? Ano, právě vy a prosím vyříd'te drahé máti, že by od ní bylo dobré, kdyby se zastavila také. Naschle.

-

Detektiv: Dobrý den Vám všem! Doufám, že jste připraveni..., protože to, co právě uslyšíte je naprosto neuvěřitelný a prapodivně zakončený příběh. Popravdě o takovémto jsem ještě neslyšel...Pohybujeme se v tomto městě před dvaceti lety...Dívky, kolikpak vám je let?

Dcera1,2: Patnáct!

Profesor: Patnáct, no a co má být?

Detektiv: Správně, patnáct let! Celých pět let bez dítěte, to je trochu dlouhá doba, že?

Profesor: Dovolte?

Detektiv: Pšt! Matka těchto dívek není jejich matka! Jejich matka je tato dáma...!

Profesor: Promiňte. Můžete chvíli...

Dáma: Zajisté. Dcery jsem měla, ale ty nějak divně...

Detektiv: Zmizely? Ovšem! A vy určitě nevíte, jak se to seběhlo!

Dáma: Absolutně...

Detektiv: Vaše milenka si je vzala!

Profesor: Boha jeho!

Detektiv: Ano. Vaše milenka.

Dáma: Jak víte...?

Detektiv: To nezatajíte, vím vše.

Dáma: Tu noc, byla u mě. Odešla a holky zmizely.

Detektiv: To Vám nebylo podezřelé celých patnáct let?

Dáma: Ne.

Profesor: Já ničemu nerozumím...

Detektiv: Kristin Mahlerová byla milenkou, samozřejmě tajnou, této dámy.

Profesor: Eh...?

Detektiv: Toužil jste po potomku, ale stejně jste málo ukájel její nezkrotný temperamentní chtíč. Protože Vaše žena chtěla víc než starostlivou ruku v domácnosti, seznámila se s touto dámou. S ní potom vyváděla nesčetné sodomie. Nicméně si k sobě našly cestu nejen skrze ruce a jazyky. Tudíž Kristin řekla své milence, co Vás tlačí.

Profesor: No a?

Detektiv: Protože Vás hluboce ctěla, pane profesore.

Dáma: Pořád s tím otravovala i při...

Detektiv: Ano. Pohádaly jste se. Kristin se Vám tedy pomstila... Opila Vás a následně oblékla do svých šatů. Jak je vidno i teď, oběma ženám nechybí a nechyběly slušně tvarované vnady...

Dáma: Já nenávidím dětský řev.

Detektiv: Přesně! Najednou jste otěhotněla. Co s tím?

Dáma: To bylo nejhorší, co jsem zažila! Břicho, jak balón. A ještě se mi zvětšily prsy. Všichni zubatí nechuťové si brousili ty svoje pařáty. A furt mně ohýbali i když jsem nechtěla. Jim to bylo jedno, že jsem těhotná. Prostě viděli a šli...

Detektiv: Mezitím jste v hysterii z neustálého znásilňování a ponižování kontaktovala svou minulou milenkou, tlustou a proradnou Mári, která byla za trochu toho vstřícného ukazováčku udělat cokoliv, he?

Profesor: Vážně divný příběh! A co tady ten...mladíček?

Detektiv: Zajisté, že je synem...Vaším pane profesore.

Profesor: Eh....

Detektiv: Jste otcem všech těchto tří dětí a jejich matkou je jediné zde přítomná...

Profesor: Uh...

Dcery1,2: Brácha?

Dcera1: Do háje! A my...?

Dcera2: S ním...? Do háje!

Dcera1: To je neuvěřitelné! A jak to, že vypadá tak starý...

Dcera2:...a je tak vyspělý? HiHi?

Detektiv: Za to může opět Mári...

Dáma: A jak to víte?

Detektiv: Musíte umět. Na základě vyšetření krve v jeho zdravotní kartě jsem zjistil, že pobíral přípravky na rychlý růst úplně všeho, že. Víme, že Mári zavřeli za kausu Richard Hornbach. Ten ji udal, když mu dala přípravek na nesmrtelnost. Do pěti dnů zešílel, ale co je zajímavé...Trestní oznámení stačil dopsat v čas...

Profesor: Ale stejně, jak jsem mohl započít kluka?

Detektiv: Den po smrti Vaší ženy jste se opil. Zde přítomná Vás pronásledovala až Vás oslovila. Nedělalo jí problém Vás nějakým způsobem ovládat. A tak se narodil kluk...

Dáma: A teď to víte!

Dcera1: Brácha je mladší.

Dcera2: A náš papá...

Dcera1: ...je staré hovado,

Dcera2:...jestli se zmožil jen na děvku po smrti drahé Kristin...

Dcera1,2: Pche!

Profesor: Úžasné! Manželka – neplodná, nadržovaná lesba. Dcery nejsou vlastně její, ale moje. Spaly s bratrem a hodlají v tom pokračovat. On – chemicky vyšlechtěné monstrum. Jakási ženská...! Kašlu na to! To je vážně bídný příběh, herr Himmelmüller!

Detektiv: Já vím!

Vypravěčka: Intermezzo první! Popel ráje...Zasypaný od hlavy až po paty brázdí krásy venkova, nikým nerušen, nikým neometen...To byl jeho první případ. Byla to vlastně náhoda...

Detektiv: To byl můj první případ. Byla to vlastně náhoda. Ale náhoda, která mi zaručí plnou peněženku. Celá aféra rozpoutala řadu diskusí na různá témata. Všichni však došli k názoru, že vše je v pořádku. Mně to bylo přirozeně jedno. Já užíval první výplaty u Bodamského jezera. Koupil si nové hodinky, lovil štiky a poté je opékal, pouštěl opery na gramofónu a skákal nahý do jezera. Občas se u břehů zjevila pradlena, či zemitá selka s přiléhavým akcentem na své tělo. Olé! Ale...

Storáč druhý – Jezerní královna

Předobraz – Radnice

Sluha: Paní starostko! Paní starostko!

Starostka: Co je Wagnere! Proč proboha řvete na celou radnici, hoří snad?

Sluha: Ne...

Starostka: Tak co je?

Sluha: pšpšpšp

Starostka: e...?

Sluha: pšpšpšpšpšp

Starostka: Co? Snad...

Sluha: Ano...

Starostka: Kde je?

Sluha: Na statku...

Starostka: Hmmm...Wagnere, sežeň povoz...Jedem...

Sluha: Jo...Kočí, kočí, kočí...Hyjé...

I. Obraz – Chata u jezera

Dívěnka: Někdo klepe...

Detektiv: Běž otevřít...Já si ještě pospím..., že Grétl?

Dívěnka2: Jasně...

Dívěnka: Tak já jdu...

-

Dívěnka: Ano?

Sluha: Uctívého dne...Je zde mistr Himmelmüller?

Dívěnka: Proč?

Sluha: Posílaj mně pro něj z ouřadu, víte...

-

Dívěnka: Aha...Je tu Wagner z radnice...

Detektiv: Wagner z radnice?

Dívěnka2: To je pohůnek naší starostky...

Dívěnka: Má s ní prsty ve spoustě divnejch věcí...

Dívěnka2: Ti maj na svědomí tolik špinavostí...

Detektiv: Hmmm...Tak to možná...

Dívěnka: Dávej si pozor...

Dívěnka2: Jo...Bud' vopatrnej...

Detektiv: NO...*,*

-

Sluha: Pozdraven bud'!

Detektiv: Proboha chlape! Já se Vás lekl...Proč stojíte za rohem....Těší mně...Himmelmüller..

Sluha: Ano...Posílá mně starostka...povoz čeká na cestě...

Detektiv: O co jde...?

Sluha: Já nesmim nic říkat...Všechno u starostky...Hyjé!

II. Obraz - Radnice

Sluha: rrr...Po schodech nahoru a do leva...

Detektiv: Hmmm...Díky...

-

Starostka: Dále...

Detektiv: Dobrý den...

Starostka: Á...vy račte bejt....mistr Himmelmüller...

Detektiv: Ano...

Starostka: Posad'te se...Dáte si něco?

Detektiv: Přijde na to...

Starostka: Ano...jste přesně takovej, jak mi říkali moji vesničani...tvrdej a přimej...To v kraji maj rádi...víme..., proto jsem starostkou...

Detektiv: Aha...dal bych si víno...

Starostka: Víno? Bílé? Červené?

Detektiv: Červené...

Starostka: Ano...Mám tady tudle lahvinku...Ta Vám bude chutnat...

Detektiv: Díky...Ale o co jde...?

Starostka: Hmmm...Poslyšte...Můžu Vám důvěřovat? [starostka chrastí pytlíčkem s dukátky]

Detektiv: Určitě...

Starostka: Věříte na pověsti?

Detektiv: No...Jak se to...

Starostka: Dobrý! Věříte! Poslyšte chlape...Jednu Vám řeknu...

Detektiv:...Prosím...

Starostka: Ten potok tady, pod voknem teče do jezera...Je kousek vodsad'...po tý stezce, kerá není vidět...Tak tam to začlo...O půl noci našel rybář malý děcko...jak plave po řece...Vytáh ho...na břeh...Nikdo nevěděl čím je...Vesničani tehdy...začli lovit matku...každou podrobně prostudovali...ale stejně nezistili, kerá to je...Ale divný věci se děli...První noc...zmizela trnová koruna z kříže...Noc druhou celý torso...Třetí noci...vysela na kříži ženská na jejímž čele povisle čněla koruna celá z trnů...Takový to tehdy bylo...

Detektiv: Aha...A přišlo se na něco?

Starostka: Blázníte, chlape? Ne...vesničani tehdy začali bejt ustrašení...věřili, že přichází boží soud...Ve vesnici propuklo ticho...

Detektiv: A co se stalo s tou na kříži?

Starostka: Pohřbili jsme ji...Nikdo se potom ani neopovážil kříže dotknout... Vod té doby se tady začal hlídat, kdo s kým a co...

Detektiv: ahmm...

Starostka: Sed'te... nevíte, co po vás chci...

Detektiv: Aha...

Starostka: NO...Před pár dnama našla statkářka dřevěný torso na seně...Když se vám podaří zjistit co se tu vlastně děje, nebo kdo to byl...dostanete tenhle pytlík peněz jako zálohu a nějaký pytel navíc, když na to přijdete...

Detektiv: Jak je to dlouho, co se udála...ta...nešťastná příhoda....?

Starostka: Deset let...tomu je...

Detektiv: ano...ano...

Starostka: Zajděte za hostinským Marnauem...Ten Vás ubytuje...

Defektiv: Dobře...

Starostka: A zkuste držet jazyk za zuby...lidi maj právo nevědět někerý věci...

Detektiv: Zajisté...

½ III. obrazu – Hostinec

Detektiv: Haló?

Hospodský: Ticho chlapi, mám hosta...Pán si bude přát?

Detektiv: Ubytování, večeři...něco k pití....

Hospodský: Pán si přišel vyrazit z kopýtka...Má čím zaplatit?

Detektiv: Stačí?

Hospodský: Pán ráčí prominout, hold, zvyklej jsem na ledacos, lidi sem choděj divný, jeden nikdy neví....K večeři husičku? Čerstvou...právě zařezanou...

Detektiv: Proč ne...a víno máte...?

Hospodský: Á..víno...pět...sudů...

Detektiv: Červené nebo bílé?

Hospodský: Á....prostě víno...raďte ochutnat...

Detektiv: A...asi si vezmu tohle...

Hospodský: Dobrý výběr...Kuchaři...[tleskne]...Raďte si chutnat....výsostně...

-

Detektiv: Delikatesní...

Hospodský: Chutnalo, chutnalo...?

Detektiv: Chutnalo...Můj pokoj je kde?

Hospodský: Po schodech, doleva a napříč...

Detektiv: Díky...Dobrou noc...

-

Hospodský: Divnej člověk...moc nóbl smrdí...necítil jsem žádněj pot...Na něho bacha...pff...[zhasíná svíčku]

I. meziobraz – Sen noci první

Přízrak1+2: [rožínají si baterku u obličeje....]

Přízrak1: Mlynáři!

Přízrak2: Mlynáři!

Přízrak1: Najdi mě...

Přízrak2: Mlynáři...

Přízrak1: Kde jsem?

Přízrak2: Kam sahají kořeny?

Detektiv: Kořeny...

Přízrak1: Hluboké...

Přízrak2: Prosakující skrze kryptu...

Přízrak1: Kryptu...

Detektiv: Kořeny, krypta

Přízrak1: Najdi Piláta...

Přízrak2: Pilátovu ženu...

Detektiv: Žena...

Přízrak1: V paláci...

Přízrak2: Na kopci...

Detektiv: Kopec...

Přízrak1: Dítě...

Přízrak2: 12. dítě...

Přízrak1: U Pilátovy ženy...

Detektiv: Dítě...

Přízrak1: Běž...Běž....Běž....

Přízrak2: Za dítětem...

Přízrak1: Kde dítě, tam krypta...

Detektiv: Hřbitov...

Přízrak2: Otoč dítě...

Přízrak1: a najdeš...

Přízrak2: mě...

Přízrak1: mě...

Přízrak2: já

Přízrak1: já

Detektiv: Ty!

2/2 III. Obrazu - Hostinec

Detektiv: Dobré ráno...

Hospodský: Á...náš drahý host! Co si budete přát?

Detektiv: Něco malého na snídani...

Hospodský: Á...máme tady...širokej výběr...Vajíčka, slaninu, chleba...

Detektiv: Proč ne...

Hospodský: Jak se Vám spalo...?

Detektiv: Dobře...

Hospodský: A...váženej host, jistě promine, dyž se ho optám, jak dlouho chce přebejt?

Detektiv: Podle toho, jak se věci vyvinou...

Hospodský: Hmmm...Dobrý, dobrý....

Detektiv: Hostinský, kde je tady hřbitov?

Hospodský: Na kopci...Tam, jak se de po návsi kolem velkého dubu...

Detektiv: Díky...po návsi kolem velkého dubu...Dobře...zatím naschle...

IV. Obraz – Hřbitov

Detektiv: Hmmm...

Hrobník: Potřebujete něco?

Detektiv: E...já se tady jen tak rozhlížím...

Hrobník: Úžasné...Taky máte rád hřbitovy?

Detektiv: Zbožňuji je...

Hrobník: Ó...vy jste můj člověk...impozantní, že?

Detektiv: Vskutku...

Hrobník: Šest tisíc dvě stě padesát šest hrobů...!

Detektiv: Uchvacující...

Hrobník: Ano! Uchvacující...já vím...heheheh...chcete vidět hroby?

Detektiv: Proč ne...Mimochodem...

Hrobník: Áno?

Detektiv: Nevíte něco o nějakém Pilátovi?

Hrobník: Pilát? Počkejte...e...Pilát...Pilát...á...už to mám! Pojd'te...

Detektiv: aha...

Hrobník: Tady...Hans Pilát...hrob číslo pět tisíc pět set...

Detektiv: Aha...Hans Pilát...?

Hrobník: Trochu divoch, ale zpívat uměl skvěle, kdyby jste slyšel jak tklivě plnil hospodu svým hlasem...

Detektiv: A Pilátova žena tu není?

Hrobník: Jó...von neměl ženskou, von byl hroznej kurevník...Ale pár těch jeho krasavic tady mám, páč měl snad každou...

Detektiv: A víte, které to byly?

Hrobník: To nevim...To ví jenom von...A taky, takový věci si bere člověk sebou do hrobu...

Detektiv: To máte pravdu...

Hrobník: Vlastně, vo jedný vim...

Detektiv: Ano, poslouchám...

Hrobník: Říkalo se jí jezerní královna....

Detektiv: Jezerní královna...?

Hrobník: Jo, jo...Tu si pamatuju, páč jí nepohřbili tady u mě...

Detektiv: Kde? Kde ji pohřbili?

Hrobník: V kryptě...Budiž jí země lehká...Taková krasavice...

Detektiv: V kryptě říkáte...hmm...povídejte dál, co ještě víte?

Hrobník: Měla voči, jak to jezero...Boha...Hluboký jak boží hrob...

Detektiv: Proč ji teda pohřbili do krypty?

Hrobník: Vona to byla hraběnka...Aristokrati do země nepatří, ti se balzamují a dávají do mramóru...

Detektiv: Aha...A ten Pilát...

Hrobník: To byla teda síla...Dyž ti dva spolu řádili, třáslo se celý údolí až k jezeru. To byl voheň...

Detektiv: Takže byli někde na kopci?

Hrobník: Jo...jo...

Detektiv: Díky...já už musím...

Hrobník: Naschle...a přijďte se zase pokochat na hřbitov...

V. Obraz – Radnice

Starostka: Dále! A...pan Himmelmüller...jak postupujete? Víte už něco?

Detektiv: No, dozvěděl jsem se nějaká fakta zřejmě související s naším případem...

Starostka: Skutečně?

Detektiv: Co mi můžete říct o Jezerní královně?

Starostka: Cože? Jak tohle...Ticho!

Detektiv: Proč?

Starostka: To jsou citlivá témata pro tuhlektu krajinu...

Detektiv: Povídejte...Mám pocit..., že tyhle jména mají něco společného s naším případem...

Starostka: Bodejť...Ta ženská z kříže...To byla vona...

Detektiv: Aha...Takže otec dítěte byl Pilát...

Starostka: Jak tohle víte...? Kruci...Nesmí se to tady ani zmínit...Víte, jaký by bylo pozdvižení?

Detektiv: Musíte mi říct všechno, co víte...Pravidlo je, že mi nesmíte nic tajit...

Starostka: Dyž jsme zjistili, že to byla hraběnka...Dali jsme jí do rodinný hrobky...Hanse pak tajně ukamenovali...

Detektiv: A dítě?

Starosta: To se pohřbilo za živa...

Detektiv: Kam?

Starosta: eh...na hřbitov...

Detektiv: Potřebuji se dostat do té hrobky ...

Starosta: e...

Detektiv: Kde ji najdu...?

Starostka: V rodinném sídle...

Detektiv: ano...asi se tam porozhlédnu...

Starostka: Nikdo tam nebydlí...Ten dům už je skoro troska...vod tý doby se s ním nehlo...

Detektiv: A řekněte mi...Jaký byl Hans?

Starostka: Myslíte...mileneček?

Detektiv: Ne. Myslím celkově...

Starostka: Hroznej fešák...Takovej temperamentní. A ten jeho hlas...Každá ho chtěla...

Detektiv: A co Jezerní královna...?

Starostka: Hmmm...ta byla moc krásná...Ty slintající zástupy...ne...ta se nedala...Jenom Pilát ji okouznil...bylo to vlastně vzájemný...

Detektiv: Tudíž favoriti všech tužeb se dali dohromady...

Starostka: Když se ti dva do sebe pustili...A bejvalo to dost často...tak se klepali i půllitráky na stole...

Detektiv: Myslíte, že je někdo mohl za tohle nenávidět?

Starostka: Celá vesnice...ale smrt jim nepřál nikdo...

Detektiv: A to dítě?

Starostka: Bylo to nechtěný! Proto ho chtěli utopit!

Detektiv: Hmm...a v čem ho našli?

Starostka: To si nevzpomínám...

Detektiv: Říkala jste, že rybář ho vytáhl...?

Starostka: Ten starej blázen? Jo...to jo...

Detektiv: Kde bydlí?

Starostka: V takový malý chajdě u náhonu...

Detektiv: Díky a naschle...

Starostka: Naschle...

VI. Obraz – U rybáře...

Rybář: Tři štiky...Dva pstruzi...Jeden okoun...

Detektiv: Haló?

Rybář: Kdo? Co? A proč?

Detektiv: Himmelmüller. Přijít se na něco zeptat. Protože je to důležité...

Rybář: Jo...Pojďte dál...Dáte si rybí polévku?

Detektiv: A proč ne...

Rybář: Co potřebujete panáčku?

Detektiv: Jednu věc...týkající se Vaší minulosti...

Rybář: Co? Ne snad Jezerní královny?

Detektiv: Ano, právě té...

Rybář: Nechci a nebudu...

Detektiv: Já to musím vědět...

Rybář: To je dávno...a vy jste mladej...raděj utikejte šlehat holky...

Detektiv: Poslyšte...aspoň jednu věc...V čem...

Rybář: Stejně vám neodpovím...

Detektiv: V čem jste našel to dítě...?

Rybář: e?

Detektiv: V čem plavalo?

Rybář: V koši...deka s erbem, polštář a šátek

Detektiv: hmm

Rybář: Hrozně zajímá ty z města...Nejste vy náhodou vod radních nebo komisařů?

Detektiv: ne...ne...

Rybář: Jo...osm sumců, devět kaprů...

Detektiv: Naschle...

-

Detektiv: divné...divné...Proč by teda balila dítě tak důsledně, když...ho chtěla...zabít...

½ VII. Obraz – Rodinné sídlo Nachtrotů

Detektiv: Hmmm...Hrobka...U...to je sarkofágů...ale který je ten správný...Každý z hrobů je jedním mým dítětem, Ulrik von Nachtrot...hmmm...12. dítě...Boha! 12. Dítě...v řadě...Tady... Musím pomalu posunout kryt...Uf...Vidím ji...Je zabalená v plátně...Och...Ta nepřestala být krásná ani po tolika letech...Co zápěstí...Hmmm...stopy po hřebec...na chodidlech prodrcené prstní klouby...Skutečně byla na kříži...[ozve se rána] Au...

II. meziobraz – Sen v omráčení

Přízrak1: Mlynáři!

Přízrak2: Mlynáři!

Přízrak1: Spi...

Přízrak2: A pospěš.....

Přízrak1: Orákul...

Přízrak2: Výpověď'...

Přízrak1: Esence...

Přízrak2: Zrod...

Přízrak1: Běž...

2/2 VII. Obraz – Hrobka + sídlo Nachtrotů

Detektiv: Kde to? A...hrobka...ale nějak...má zavalený vchod...Jak se teď...dostat ven...E...takhle to asi nepůjde...Musí tady být něco...Kořeny! Kořeny! Ano! Stačí zatahat...a je to...ble...hlína...A teď šplhat...výš...za světlem...hrabat...se...rovně...Ale...Starý dub u cesty...Rychle...teďka nesmí vědět, že jsem naživu...nechám je u toho jejich...a budu vše pozorovat z povzdálí...A taky...porozhlédnout po rozsáhlých pamětech domu nad Jezerem...

-

Detektiv: Hala, Knihovna...Samá politika...hmmm..., Jídelna, Letní salonek, Zimní salonek, Koupelna, Schody, Hala, Vyhlídková terasa, Schody, Chodba, Chodba, Chodba, Ložnice...á...ta je pořádná...Postel...Šuplík...Tady nic, nic, nic...Stůl...Úhledně poskládané psací potřeby, papír s erbovou hlavičkou...Přihrádka se zámkem...Tak...a je to...Štos otevřených dopisů...Á...

Přízrak1: Dopis První...

Detektiv: hfjff..., že z důvodů...

Přízrak1: Že z důvodů uvedených ve vašem dopise drahá sestřenice jsem pochopil jakého napětí vzniká mezi kopcem a jezerní chátou. Zdá se, že posedlost některých tamějších dosahuje neobyčejné zatvzrlosti...

Detektiv: e...Další...hmmm... hmfmfm...snažili...

Přízrak2: ...Snažili jsme se věc prověřit, ale na základě komisaře, který Vaši věc vyšetřoval došla komise k závěru, že je vše v pořádku...

Detektiv: Komise...? Co další...

Přízrak1: Sestřenice, měla byste upustit od svých teorií, Kraj ve kterém žijete je naprosto bezproblémový a veškerá vaše podezření spadají pod vaší fantasmii... Ani po prošetření nezávislého úředního sboru nebyl potvrzen jediný důkaz, který předkládáte...

Detektiv: Á...ale důkaz čeho...

Přízrak2: Madam, žádám Vás jako příbuzný, abyste podstoupila vyšetření. Vaše panika už přestává zajímat jak všechny vyšetřující orgány, tak i naši rodinu...Žádáme jako přátelé, abyste odjela do lázní...

Přízrak1: Madam, už nám nepište. Celý zbytek rodiny trpí Vaším amokem...Chtěli bychom Vám oznámit, že titul Von z listiny Nachtrot je Vám odejmut a stáváte se tudíž nižší nebo podřadnou šlechtou...

Detektiv: Divné, co se ale vyšetřovalo, co ji dovedlo ke strachu...možná, náš přítel s kyjem by o tom něco málo mohl vědět, ale kdo je přítel s kyjem...hmmm...Že by? hheheh

VIII. Obraz – Radnice + Náměstí

Starostka: Dále...

Detektiv: Dobrý den...

Starostka: Dobrej...

Detektiv: Možná sem na to přišel...

Starostka: Povídejte...

Detektiv: Ale musíte...celou vesnici...seřadit na náměstí...kolem onoho památného kříže...

Starostka: Dobrá...Wagnere!

Sluha: Ano?

Detektiv: Dobrý den...

Sluha: Co? Vy?

Starostka: Svolej všechny na náměstí...

Sluha: Jasný!

-

Detektiv: Dámy a pánové...Před deseti lety tady zabili nevinné tři lidi. Hraběnku na kříži...Piláta kamenem a dítě pohřbením za živa...Proč? Protože někdo se chtěl zbavit potencionálního mocného nepřítele. Dítě bylo záminka. Hraběnka se totiž neskutečně obávala na základě svých nemylných pocitů, že někdo ohrožuje ji i její svobodu. Psala tedy rodině, ale ta ji nepomohla, protože stopy zla, vždy byly včas začištěny a rodina ji pokládala za šílenou. Pustila proto dítě po vodě...ale na to brzy přišel její nepřítel. Využil dítě jako něco, co nemělo být zachráněno, ale něco, co mělo být utopeno. Zavládla davová psychóza. Popravdě... U vás jednoduchých lidí mně to nepřekvapuje. Nepřítel vyvolal napětí a chtěl ho utvrdit znovuobjevivším se křížem na seně statkářky, také velké nepřítelkyně. Bohužel mu

prozřetelnost poslala ve formě náhody mě...Mimochodem mě pak chtěl úkladně odstranit...
Nevíte, kdo to je, že? heh

Starostka: To je velmi zarážející...

Detektiv: Vrah to měl hezky vymyšlené...Jeho hloupost byla, že se zapomněl podívat, jestli pod závalem náhodou někdo neleží...heh...Po prostudování korespondence Jezerní královny jsem jel do sídla jejího mocného a vlivného bratrance, Malfréda Von Nachtrota... Mnoho jsem si ověřil. Skutečně jsem u hraběte získal mnohá odhalení...Psala mu dopisy plné obav. Tak a kdo je náš nerafinovaný vesnický a podřadný viník?

Sluha: Drž hubu, hade....!

Detektiv: Ano, pan Wagner má něco na srdci...

Starostka: Wagnere...?

Detektiv: Ty taky drž pysk krávo...

Starostka: Pche...?

Sluha: Tak tobě ta rána do hlavy nestačila? Měšťáčeku...Parazituješ na pravém smyslu společnosti...

Detektiv: Díky...Zajímavé, jak se necháš rychle vyprovokovat...

Sluha: Zabil jsem! Zabiju i teď! pro slávu lidu!

Hrabě: Tak dost!

Starostka: A vy jste zase kdo?

Hrabě: Malfred Von Nachtrota...

Starostka: Bůh nás trestá...

Detektiv: Zdravím...Á mimochodem...Wagner...je zástupcem organizace usilující o naprosté zrušení moci. Rádi by chtěli dostat moc na pole mezi své človíčky...Wagner tedy začal u svých v údolí...

Sluha: Hade!

Hrabě: Je ohavné, že někdo dovolí překrucovat čest vznešených...Proto se své sestřenici, na místě, kde zemřela in memoriam omlouvám se vší pokorou...Ale počkej...zmetku...Soud ti změní mandle...Soudci...jsou na cestě...

Detektiv: Ale...

Hrabě: NE! Tady pane Himmelmüllere rozhodne tvrdší justice. Nikde a nikdo nebude hlásat takové žvásty...Smrt vykoupí jedině smrt...Během pár chvil dorazí tribunál...Tady se ještě ukáže k čemu je pole dobré! Žádám starostku o poskytnutí všeho, co tribunál bude žádat.

Starostka: Zajisté...

Hrabě: Vidíte...jsou zde...Soud může začít...

Pobraz – Tribunál

Hrabě: Já Mansfeld von Nachrot zvu za tento pult soudce, jež byli vybráni na základě řízení komise evropských 20 stavů...Jsou to tyto předsedkyně soudu, soudkyně Sauber z Kolína a soudkyně Mölmö z Osla. Prosím, vyneste rozsudek...

Soudkyně1: Všechny důkazy předložené přítomným Fridrichem Himmelmüllerem byli dokázány jako pravdivé. Poté, co naše speciální vyšetřovací komando našlo seznamy členů organizace z této i přilehlých vesnic, soud s hlasující porotou rozhodl takto...Soudkyně Mölmö...Prosím...

Soudkyně2: Porota během jednání, které proběhlo 22. dubna...jednohlasně rozhodla, že všichni, kteří byli na předmětu doličném označení jako členové Zemědělského svazu svobody budou popraveni i se svými potomky. Porota vynesla tyto rozsudky. 1000 oběšení...

Vypravěčka: Intermezzo druhé...Moučný mol...Tápe...Je v tmavé skulině v mezeře kamenů. Hledá cestu od středu věci až k okraji...Chce ven...Chce pryč...Utíká z venkova do reje měst, snažíc se najít práci, která by jeho myšlenky rozpustila, odpoutala ho a rozvázala.

Detektiv: Všechno mělo přísně šedou patinu a na stole zel telefon...Po každém telefonátu jsem pochopil, jak je práce nedotknutelná. Přitom mě jídlo v té době připadalo jako cizí slovo, které neumím přeložit...Chytil jsem stihomam...Všude byl klid a pohoda, kam jsem se podíval...Za závěsy, pod stůl, v kapsách...Naštěstí spasení přišlo hned... Klient, hmm... vlastně klientka za poměrně kvalitních finančních podmínek nabízí jednoduchý případ...

Storáč III. Shakespearovská noční plavba

Obraz I. – Dům klientky

Klientka: Dobrý podvečer...

Detektiv: Dobrý...Tak...jaký je ten případ, o kterém jste mi psala?

Klientka: Ah...postrádám bratra...zmizel...z ničeho nic...před týdnem...

Detektiv: Zmizel...A nevšimla jste si něčeho zvláštního před tím než zmizel, něco divného...?

Klientka: Ano...

Detektiv: Jak?

Klientka: První začal chodit pozdě v noci...Normálně chodil v 19:00 až 19:30 z práce...Ale teďka pravidelně chodil ve dvě až ve tři ráno...Taky začal nosit knír...nosit jiné boty a s čepicí úplně přestal. Začal taky nosit košili a kouřit. Všechno mu smrdělo tím odporným pachem.

Detektiv: A všimla jste si ještě něčeho?

Klientka: Samozřejmě...mluvil se mnou, jak s kusem hadru...Já myslím, že má ženskou...

Detektiv: Zkoušela jste policii?

Klientka: Policii? Blázníte...Ti by z toho udělali skandál...Vám bych klidně svěřila i kuchyň...

Detektiv: Díky...

Klientka: Když ho najdete, doved'te ho sem...já mu vyfackuju...a pak at' si jde kam chce...

Detektiv: Udělám všechno, co je v mých silách...

Klientka: To je jenom dobře...Tady je jeho fotka...Naschle...

-

Detektiv: Naschle...hmmm...Jedinou možností, jak ho najít bylo porovnat fotku se seznamem nalezených osob...K mojí škodě ovšem tato evidence čítala přes tisíc lidí...Nakonec se mi povedlo najít někoho, kdo mu byl nápadně až identicky podobný...Kromě vzhledu však nesedělo ani jméno ani data...ani nic jiného...Zarážející je ovšem jeho jméno...Nalezený se jmenoval Svatý Max...Zvláštní...Další zajímavostí...bylo, že tento svatý byl nalezen před týdnem v řece...Zastavil ho sloup u mostu...Vylovila ho posádka rekreační lodi...hmmm...

Obraz II. – Márnice + Italská čtvrť

Doktorka: Ah...Svatý Max...Tady prosím...Výrazné pohmožděninny po celém těle, několikánásobná zlomenina páteře a žeber, šrámy v oblasti obličeje a šlehy hlavně okolo pasu a převážně krku. Nezemřel však ani na jeden symptom...Zemřel na totální selhání organismu. Důkazem je tato prasklá chlopeň...Prosím...Fraktury jsou zřejmě vyvozeny na základě prudkých jezů na severozápadním úseku řeky, těsně před mostem...

Detektiv: A co myslíte, že bylo příčinou takového selhání...

Doktorka: To já nevím, ale už jsme tady měli podobných případů hodně... Samozřejmě úroveň zranění byla jiná...Ale každý měl poškozený obličej, krk i pas...a samozřejmě poškozené chlopně. Zhmožděninny víceméně odpovídaly prudké plavbě... Dokonce jeden z nich se setkal s přídí parníku a ta mu dokonale roztřála lebku na šesti místech...Jediný možný způsob, jak ho identifikovat byl podle jediné zachované části jeho hlavy a to bulvy levého oka.

Detektiv: Aha...A kdy přibližně zemřel?

Doktorka: Měl výbornou fyzickou kondici tak můžeme konstatovat, že před týdnem a půl okolo 2 hodiny odpolední...

Detektiv: Ú...Určitě nejde o utopení...

Doktorka: To je relativní...je sice nepravděpodobné, že by při takové explozi organismu žil, ale jestli ano, tak voda, která zaplavila 98 % jeho plic ho na 100% zabila.

Detektiv: A ty šrámy...

Doktorka: No, to vypadá, že jde o bič...hlavně tady ty brázdy na pase. Obličej vypadá, že jde spíš o nehty a tady na zádech něco jako pohrabáč...

Detektiv: A ty další tady máte...?

Doktorka: Ty už tu nemáme...

Detektiv: Díky...Naschle...

Doktorka: Naschle...snad se jednou potkáme...hehe...

-

Detektiv: Vyhlášenou oblastí byla Italská čtvrť... Bylo o ní známé, že je centrum snad všech neřestí... a taky se tam informátoři míhali jak v líhni. Narazit na dobrého informátora nebylo vůbec složité, horší bylo najít někoho, kdo vás nepodrazí a je alespoň trošku férový... Reputace jednoho z nich se nesla hlučnými ulicemi až ke mně...

Informátor: Co je?

Detektiv: Nazdar Mário...

Informátor: Jo, jasně...Ukaž licenci...

Detektiv: Na...

Informátor: A...Fridrich Himmelmüller...Co potřebuješ kámo?

Detektiv: Zjistit, kdo je Svatý Max...

Informátor: Cože? heheheh

Detektiv: E...?

Informátor: Svatý Max...ty neznáš svatého Maxe? haha...Toho zná každý...ještě, že mám na dnešek lístky do biografu...máš doufám čas...

Detektiv: Co se hraje?

Informátor: Na...

Detektiv: Aha... Antonius a Kleopatra

Informátor: Výpravný, historický a dějově bohatý film...

Detektiv: Tak proč ne...

-

Detektiv: Dav asi dvaceti svérázných diváků pouze dotvářel podivnou atmosféru vstupní haly. Sál nebyl poměrně velký, ale sto lidí se do něj vlezlo... Kino začalo...Plátno se rozjasnilo při prvním záběru na obrovskou promenádu v Alexandrii...Po každé ulici se procházelo hodně spoře oděných...lidí...Titulky lemovaly hrany majáku a na samotném vrcholu se zjevilo jméno svatého Maxe v roli Antonia...Kleopatru hrála jakási René...Vůbec všechna jména herců byla nějaká divná...Z průběhu jsem pochopil, že to co vidím asi není úplně tak... běžný... film... Porno...hmm...Tak tohle byl skutečně případ...

-

Informátor: Tak jaký byl film?

Detektiv: Zajímavý...Z čí produkce je?

Informátor: Tj. ,myslím studio Verona...

Detektiv: Aha...

-

Detektiv: Bylo tedy jasné, že nejdůležitější bude najít studio a jedinou možností bude nechat se zaměstnat jako herec a rozlousknout tuto podivnou hříčku...

Obraz III. – Verona

Detektiv: Dobrý den...

Ředitelka studia: Dobrý...

Detektiv: Rád bych se u Vás nechal zaměstnat...

Ředitelka: Skutečně...Tak se na Tebe podíváme...Výška?

Detektiv: 182...

Ředitelka: Váha...

Detektiv: 70...

Ředitelka: No...Svleč se...

Detektiv: Ano...hmm

Ředitelka: Otoč se...jak se vlastně jmenuješ?

Detektiv: Richard...

Ředitelka: Hezké...A máš taky lví srdce, co?

Detektiv: Já...

Ředitelka: Lehni si! Máš nádhernou páteř...Obratle jak sonety...Tvoje pánevní kost, jak výběžek Mauretánie...Žebra...jak smutek...Chci Tě tady mít...Budeš hrát...Jsi víc než trojský kůň v rukou Řeků...Jsi mnohem lepší než jakýkoliv obyčejný Spart'an...Ano...Máš oheň jak Andronikus...

Detektiv: Věci se děly...Točil jsem se v jednom kruhu...pálila jak líh na čerstvé ráně...páchla pekelným chřtíčem...byla jenom začátek...Na placu se rozeznávaly tamtamy ohavných chutí a pach pekla se nesl každým, kdo seděl v sále...Režisérka třímala v sedátku a svým mocným hlasem okupovala natáčecí prostor...

Režisérka: Větší důraz na emoce...

Detektiv: Hřmělo to ve mně...Každá z těch hereček měla takovou jiskru..., podpálily mě hned...Julie...skvostné zahrady vonící vlhou krví ve studánce...

Režisérka: Špatně!

Detektiv: Desdemona, tak hrubě a surově inspirující ve své čisté naivitě...

Režisérka: Světelný přechod!

Detektiv: Ofélie, šílená krásou a plavou strohostí ladných křivek...

Režisérka: Halt! Kde máš stát?

-

Ředitelka: Kritiky jásají drahý Richarde, tvůj Richard III...je úžasný...

Detektiv: Skutečně, v tomto oplzlém a smutném prostředí se zasadil zárodek něčeho, co svou neposkvrněností připomínalo usmíření Kapuletů a Monteků...Bože, byla jak anděl...i když jí z očí vylézaly stohy pavích per prozírající její čistotu...Chtěl jsem zapomenout na nějaký případ...ale nešlo to...

Ředitelka: Richarde...Proč tak hloubáš?

Detektiv: Kam dál? Jaké jsou indicie...?

Ředitelka: Proč? Čeho indicie?

Detektiv: Nevím...

Ředitelka: Richarde...

-

Detektiv: Ano...Mohla mít všechny...Mohla mít svatého Maxe a ty další nebožtíky...Mohla z nich ze všech vysát manu a pak je nechat hodit do řeky...Jak upírka vášní...

Ředitelka: Richarde...

Detektiv: Ale proč by to dělala...NE...je nevinná...musí být...

Ředitelka: Richarde...

Detektiv: Nechápete to...Brázdit s ní taje a mystéria...i když kolem dokola padaly charaktery...

Ředitelka: Richarde...

Detektiv: Nebylo úniku...ani z Verony...

Režisérka: Dej tam víc patosu!

Ředitelka: Richarde...

Detektiv: Přikovala mně k sobě...

Režisérka: Kamera!

Detektiv: hmm...Za jejími zády jsem se vyptával zaměstnanců...podnikal cesty po studiu a hledal důkazy...Vím, že je zneužívala, jak teďka mně, že je zabila a nechala plavat..., že půjde sedět..., že z ní sedřou kůži..., že ji nedají pokoj...a když ji umučí na střeše..., že ji hodí do hrobu a zničí její hebký obličej...,že ji sežerou červi...a že ďábel ji taky nedá pokoj..., že ho nakonec svede a stane se jeho chotí a bude vládnout pekelným ženám...Jsem z tebe rozcupovaný na miliony kusů...

Ředitelka: Já taky Richarde... Pojd'...

Detektiv: Budu Tě následovat i do toho pekla...

Obraz IV. – Benátky

Detektiv: Racci tady řvou...

Ředitelka: Magické místo...

Detektiv: Je tady nádherně...

Ředitelka: Ano...Gondoliére...Teďka za roh...Ukážu Ti místo mých snů...

Detektiv: Cítil jsem, že je to tady...Že naplnění přichází...Zavedla mě do nějakého domu, ve kterém byla jediná prázdná místnost, v níž uprostřed zela truhla...Nechala šaty sjíždět od ramen k patám...Přišla k truhlici a na kamennou podlahu položila nůž se stříbrným ostřím a s rukojetí plnou smaragdů...Otočila se proti mně...

Ředitelka: Tak...

Detektiv: Proč?

Ředitelka: Ano, zabila jsem je...všechny...Poznala jsem, že nejsi jak oni...měšťácká čuňata, co vylezla z bahna...máš aristokratické pohyby a hlas...

Detektiv: hmmm

Ředitelka: Možná, že Tě bude zajímat, jak jsem to s tebou myslela upřímně...

Detektiv: Nevěřím...

Ředitelka: Jak jsem žárlila a bolela mě každá tvoje nová role...Vím, že je to tvoje práce...Usvědčovat...Ale i své filmové role si plnil s grácií a obrovskou energií...ale roli v životě, který už asi nikdy mít nebudu si splnil nad rámec vesmíru...Sbohem...

Detektiv: Mlčky...vzala nůž...a bodla si ho do žaludku...Její ústa vychrlila pár kapek krve...Složila se k zemi...Teprve v tomhle okamžiku jsem pochopil, že umírá...Po mém přískoku stačila ještě procedit za proudu syté krve nějaká slova...

Ředitelka: Richarde...proč jsi Himmelmüller...

Detektiv: V rámci cesty bylo naplánované i nějaké natáčení...Asi bylo na mě štáb rozpustit...

Režisérka: Cože? Madam, že si to přeje? To je absurdní...Měli jsme natáčet tady, zítra v Římě a pozítří v Asisi výpravný velkofilm o životě adíle svatého Františka...Už byl stanoven rozpočet, co řeknu investorům? No, to je skvělé! Tak balíme! Balíme!

Detektiv: Tak...unikl jsem z Verony...

Obraz V. – Dům klientky

Klientka: Máte něco?

Detektiv: Mám...Váš bratr natáčel porno...

Klientka: Cože?

Detektiv: Ano...byl zavražděn a vhozen do řeky...Tady je úmrtní zpráva z márnice...

Klientka: A... Kdybych mohla tak ho zabiju sama...Tohle si dovolit! Cs...Počkej si, jak Tě navštívím v místě tvého nového bydliště...

Detektiv: Je v márnici...Není to moc příjemný pohled...

Klientka: Patří mu to grázlovi! A kdo ho zabil?

Detektiv: Nemusíte se bát...vrah se potrestal sám...

Klientka: Škoda, chtěla bych ho poznat...

Detektiv: Hmm...

Klientka: No...dobře...Tady máte peníze...a teď zmizte...

Detektiv: Zpětně mi dochází, že nevím, proč je zabíjela a hlavně jak věděla, kdo jsem...ale je to jedno...

Vypravěčka: Intermezzo třetí – Sousedův sysel – Tak...kam se to upínají marné prosby o nějaké vysvobození? Ptá se Mlynář svého okolí...marně hledajíc odpověď na otázku jeho pobytu na tomto bytostném rozhraní. Zoufaleji vzpomíná na svůj 1. případ...Nešlo o život... Šlo o peníze...O moc peněz...Chce je...a má je...

Detektiv: Peníze...dejte mi peníze...Jenom peníze... Jenom zlato...Kopce zlata...

Storáč IV. – Sousedův bobr

Obraz – Kavárna na rušné ulici

1. dáma: Víš, jak kdysi psali v novinách, že ukradli ten slavný obraz od Kurt Krügera, Hraboší hru hranoly?

2. dáma: No...

1. dáma: Tak v deníku Věc píšou, že ho našli...

2. dáma: Nepovídej...

1. dáma: Píšou tu, že z toho je velká sláva...a že to udělala ta francouzská herečka...

2. dáma: To jsou lidi....

1. dáma: K případu zavolali nějakého detektiva...počkej... Fridricha Himmelmüllera...

2. dáma: Opravdu? Je s ním rozhovor v Ženě světa...v rubrice...Revue Mladí a úspěšní...Ještě jsem ho nečetla...

1. dáma: No prosím...A co se tam píše?

2. dáma: Známého detektiva Fridricha Himmelmüllera pro náš měsíčník vyzpovídala Eva Menschenová.

1. dáma: ó ano...Eva...ty její rozhovory jsou kouzelné...

2. dáma: Je známý po celé zemi, své případy řeší rychle a přesně. Většina konkurence se ho bojí. Má za sebou desítky případů. Zvláště v poslední době se proslavil vyřešením mnoha delikátností vyšší společnosti. Je to Fridrich Himellmüller...Nyní úspěšně dovyšetřoval zmizení známého Krügerova obrazu z Národní galerie...V jeho domě mi nalívá s lišáckým úsměvem sklenku červeného...Chtěl jste být vždycky detektiv?

Detektiv: No, nechtěl...chtěl jsem být dramatik...

1. dáma: Dramatik...Fuj!

2. dáma: Neruš...

Detektiv: Chtěl jsem psát, ale začalo mně bavit řešit věci, tak jsem si vyzkoušel dát inzerát...

2. dáma: Ano, to byl váš první slavný případ profesora Mahlera...

1. dáma: Mahler? Ten učil mou vnučku Rózu...

2. dáma: Pšt...a jeho syna a dcer...

1. dáma: Ano...Ten slavný skandál...

2. dáma: Drahá!

Detektiv: To byl zvláštní případ...Dost jsem se podivil, když věci začaly dávat smysl. Do dneška nezapomenu profesorův výraz, když jsem objasňoval, jak se to celé seběhlo.

2. dáma: Zažil jste někdy v případě situaci, kdy vám šlo o život?

Detektiv: Ano. Jednou mně například chtěli zavalit v rodinné hrobce, často se střílí.

2. dáma: Ano...A nebojíte se občas?

Detektiv: Občas...člověk totiž nikdy neví, nakolik mají někteří soudné svědomí a chuť se pomstít...to je skutečně různé...

1. dáma: Já bych se bála!

2. dáma: Pšt...A máte zbraň?

Detektiv: Ano...Tenhle Walter...(směje se)

2. dáma: O...

1. dáma: áh...Opravdická pistole...

2. dáma: No, tady se píše o tom případě...Vyřešil jste jeden z nejsledovanějších případů poslední doby...Řekněte nám, jak jste přišel na celou záhadu...

Detektiv: Všichni si mysleli, že ten, kdo obraz ukradl, ho prodá na černo za velké peníze... Samozřejmě ne...Celá krádež měla podivné politické pozadí. Francouzská herečka, Jullieta Žiroová, která obraz ukradla totiž spadá pod francouzskou tajnou službu. Velení ji zadalo infiltrovat se do prostředí umění středního proudu...Sváděla tedy veškeré významné umělecké představitele a tahala z nich informace, kde se nachází výtvořiny jakýchkoliv francouzských

umělců na našem území. Začala nenápadnými zlodějiny v menších městech...Rozjela to ve Vídni a přes Salzburg to vzala k nám. Pak rychle skákala z jednoho konce na druhý... Düseldorf, Kolín, Mnichov...a jako poslední měla ukrást Hraboší hru hranoly. Udělala samozřejmě několik chyb a nebyl problém ji chytit...

2. dáma: Povím Ti! Francouzi neví, co by...sobci...

1. dáma: Ten jejich avantgardní nacionalismus! Fuj!

Detektiv: Ať si píšou, co chtějí...Slavný obraz...Kurt Krüger...Pseudonym Gustava Tapiéra... Francouz, co si z nás dělal legraci...Hraboší hra hranoly...hmm...Skopové jde na porážku... Usvědčit se nechala, protože mlčela...Nikdo kromě mně a ní tohle nevěděl...Ah...jako špion a narušitel zastřelena se všemi výsadami...Mně už ta věčná přetvářka úspěšného detektiva nebavila...V té době mně tížilo i něco jiného... Když má člověk moc peněz, což jsem měl...potřebuje někoho, kdo mu bude rovnat účty...Na inzerát se přihlásilo bezpočet nějakých zrůdných, nechutných, oplácaných, dementních a prostoduchých dam...až na 1...Po dlouhé a náročné plejádě obludných preludů mně z fascinujícího snu o vrchní gejši na japonském císařském dvoře vytrhl hlas...

Vypravěčka: Intermezzo...

Mladá: Ahoj...

Detektiv: Kdo to...je?

Mladá: Já...

Detektiv: Fascinující...pružné tělíčko...e...Co potřebuješ?

Mladá: Ráda bych se nechala zaměstnat jako účetní...

Detektiv: Kolik ti je?

Mladá: 15...

Detektiv: 15? Aha...a ty umíš účtovat...

Mladá: Jo...

Detektiv: hmm...A kdy a kde ses to naučila...

Mladá: e...321, 211 zaměstnanci proplaceno cestovné v hotovosti...

Detektiv: Dobře...přesvědčila si mě...platební podmínky znáš...

Mladá: Jo...Jdeme na večeři?

Detektiv: Můžeme...pff...to je dílo...to je dílko...

Storáč V. Johanky

Obraz 1 - Záhloví

Mrtvý kněz: Bůh... Bůh je všemohoucí, stvořil člověka a cesty, po kterých se může vydat. Cest je hodně. Může si vybírat...ale avšak...Bůh stvořil ženu,...Vybere-li si žena cestu d'ábla propadne pekle a shoří v otepi proradnosti Satanova i Ismaelova oběti...ale avšak... Vybere-li si žena cestu, v níž slíbí věrnost Bohu a jako andělé se stane jeho nástrojem...V němém úžasu zpozoruje tu změnu, jíž jí posílí ducha i tělo proti ohavnostem a hříšnému obcování... Sestry! Bůh vás napájí svou silou a vy mu musíte za to dávat oběti...Vidíte toto je dítě Satanovi schovanky... Jak si hová ve zdánlivé nevinnosti...Nevíňátko...

Obraz 2 – Síň kostela

Detektiv: No...Na podlaze leží dva zvoníci a jeden kněz...Každého z šesti stran prostřílely šípy...Kdo v téhle době používá luk? Podle dokonale prostřelených vitráží jsem pochopil, že někdo střílel z venku a přesně věděl kam...Mysteriózní...Opat mlčí...Biskup mlčí... Kardinál mlčí... Jediná promluvila Matka představená jejíž bosé nohy na mramorové podlaze kostela pluly a jemný pot z chodidel zanechával stopu, která se vypařovala do prostoru...

Matka představená: Pozdravena budiž panna...

Detektiv: Zdravím...

Matka představená: Jak hrozné věci nás v těchto dnech obepínají...

Detektiv: Zнала jste je?

Matka představená: Ó, Ano...Otec byl sice tvrdý...Ale měl pravdu...A Ti dva...To byli hodní hoši...sice retardovaní a páchli...ale Bůh je měl rád...

Detektiv: Neznáte někoho, kdo mohl mít zájem o jejich smrt?

Matka představená: Ó...to já nevím...Otec byl dobrý pastýř...ovečky se rády vracely k jeho plůtku...

Detektiv: Ani sebemenší zášť...?

Matka představená: Snad jen d'ábel...

Detektiv: Tak díky...

Matka představená: Panna s vámi...

-

Detektiv: Tahle hříčka byla jenom začátek...Na obyčejnou vraždu v kostele jsem kolem sebe cítil příliš mnoho symboliky a to samo o sobě vypovídalo, že nepůjde o žádnou lahůdku. Po bádání ve faře a přilehlém okolí jsem našel podivnou stopu...Ministrant pověšený za nohy na nejvyšší větvi...Bylo jasné, že záhadný střelec ho první zavěsil a poté do něho začal velmi efektivně střílet. Zdálo se zjevným, že někdo nemá zaměstnance zdejší farnosti rád ani nějak po jejich dlouhém životě neprahne.

-

Detektiv: Našel jsem dalšího mrtvého...

Matka představená: Marie nás ochraňuj....

Detektiv: Ministrant...A nebojím se říct, že zemřel záhy po jeho kamarádech...

Matka představená: Ách...byl to takový slušný chlapec...vždyť se myl v teplé vodě...

Detektiv: Jsou tu další v potenciálním nebezpečí?

Matka představená: Ano...Je tu klášter pro muže i ženy, opatství a nedaleko žije kardinál s biskupem...

Detektiv: No...Tak potenciální kruh živých mrtvol se rozšířil o několik set...Uchránit je všechny byl asi velký problém...Matko představená, mohla byste všechny mnichy, mnišky, jeptišky atd svolat na mimořádný koncil, jehož účelem bude evakuace do jiných, bezpečnějších lokalit?

Matka představená: Ale samozřejmě...

-

Vypravěčka: Vtip koncilu spočíval v jeho pestrosti. Každý Červený měl dva zelené a ti zase dva žluté...černé naopak měly bílé...Matka představená promluvila a do jejího skřehotajícího hlasu začaly vnikat připomínky přítomných. První se hlasovalo o tom, zda-li má cenu hlasovat o nějaké evakuaci nebo jestli se nemá raději vyhlásit referendum. Neprošla ani jedna varianta, neboť více než ¾ se zdržela hlasování...Přese všechno se koncil překlenul až k reformě církve... Poté se řešilo, zda-li je Bůh žena nebo zda-li vůbec existuje...

Detektiv: ...a pak už se mi udělalo vážně špatně... Vystřízlivění přišlo, když do místnosti vlétaly šípy...První i druhá řada se svalila...Poté hysteričtí kněží začali běžet ven...Za hřmotu modliteb přítomných se plnilo nádvoří ...Na střeše stála drobná postava a jedinou zábranou v nastalé činnosti jí byl docházející obsah toulce...Aha...je to ženská...Už zase...

Vypravěčka: Jedinou možností, jak ji dostat dolů bylo po ní střílet... Hmm...Byla ovšem mrštná...Ani snahy využít běhu aspoň trošku mu absolutně nepomohly... Bylo vidět, že prostředí dobře zná...Neboť využívala chrličů k přesunu ze střechy na střechu velmi elegantně... Záhy pochopil, že nemá cenu se příliš přepínat. Přiběhnuvší Matka představená kdákala nesrozumitelné věty a stále se snažila něco říct...Nakonec...

Matka představená: Svatá panno! Jste v pořádku...Zabili biskupa...

Detektiv: Biskup ležel na nádvoří a ošklivé zásahy svítily na přeživší svědky. Ti hluboce mlčeli...

Matka představená: Nebe seslalo akopalypsu...

Detektiv: Poklekli...Do ticha rojili šňůry slov...Requiem...Biskup hořel dlouho...

Vypravěčka: Přítomní se zvedli a otočili na Himmelmüllera... Matka představená předstoupila a na krk mu zavěsila velký zlatý kříž...Pochopil...

Obraz 3 – Svatá válka

Detektiv: Seděl jsem u stolu...Třímal kříž v pravé ruce a levou jsem četl Bibli...Nikdy jsem nic podobného nečetl...Podstatou mně tak uchvátila...Nechal jsem se pokřtít...Fridrich Richard Himellmüller...Divné souhry náhod...Pravidelně jsem chodil na zpověď a referoval průběh vyšetřování...Cítil jsem, že se chystá k dalšímu úderu... Bylo potřeba návnady...Bůh mi to snad odpustí...A hle návnada zabrala... vyhlazená farnost opět ožila...a stín minulosti se přikradl za kazatelnu...

Vypravěčka: Ministrant utírající prach z plavých vlasů barokních andílků ucítil na svém krčku chladný tenký předmět...Ten mu vzápětí prošel dýchací trubicí...Ministrant se svalil po schodech a probudil Himellmüllera spícího na modlitební lavici.

Detektiv: Ležel rozprostřený...ruce mu bezvládně vlály a já jsem pochopil, že je tady...

Vypravěčka: Za ním tiše jak vánek našlapovala, čistila zakrvácený nůž o svou levou tvář...Blížila se k němu...Štíhlou rukou se napřáhla a...

Detektiv: á...Dal jsem ji loktem do břicha...pak do zad...kolenem do hlavy...Myslím, že jsem ji tím paralyzoval...

Vypravěčka: Pomodlil se...a chvíli do ní bez ovládaní sama sebe kopal... Nakonec přiběhla matka představená celá udýchaná v noční košili...

Detektiv: Tady je ta děvka...

Matka představená: Panna s tebou, děvko...

Vypravěčka: Matka představená plivla na polámané její nosní kůstky...

Detektiv: A byl koncil...Kolem sedělo mnoho bílých...mnoho zelených... Matka představená předstoupila a její...

Matka představená: Upálit...

Vypravěčka: Rozžehlo plamen temné vášně...Inkvizitor hladil její tvářičku k nepoznání svou rukou osazenou zlatými prsteny...Popraskané rty...Podlité oči...Vytrhané obočí a vlasy... polámaný nos a prsty...

Detektiv: Plamen šlehl k nebesům a olizoval její bledé tělo...Její divná volání jí nepomohly... Ale mně ano...Pro mně tahle epizoda skončila...Bez větší příčiny jsem kříž hodil za ní, do ohně...Odkráčel jsem...

-

Mladá: Ahoj...

Detektiv: Ahoj...

Mladá: Dlouho jsi tu nebyl...Už jsem si říkala...

Detektiv: Co to děláš?

Mladá: Svádím Tě....?

Detektiv: Aha...Tak se obleč a vyspi se z toho...Dobrou...

Mladá: Dobrou...

-

Detektiv: Možná jsem situaci poněkud nepodchytil...neboť náhod se sešlo povícero...Kromě toho, že si moje účetní sbalila věci a podnikla výlet do přírody, tak slečna, které jsem nedávno přiložil do ohně měla dvojče..., které umí výborně střílet z luku...

Vypravěčka: Mladá zvolna kráčí vlhrou trávou a kochá se letem orlice... Nevnímá, nevidí ani netuší, že nad úroveň její hlavy po skále se plazí a jde po krvi, že vstává a bere šíp, že ho vkládá mezi prsty do tětivy...že si olizuje horní ret a přeje jí pomalu smrt...že šíp letí závratnou rychlostí na její záda, že rozráží vzduch a opisuje křivku jejího konce, že proráží

spoj mezi páteří a obratlem, tne maso a prochází plavecky ladně jejími orgány až vyjde ven trhající kůži, že sama padá na zem a ztrácí orientaci a světlo...

Detektiv: Byla mrtvá...Kolikrát ještě? Varovné znamení mělo jahodově čistý jazyk... Klášter... do něhož jsem vstoupil, byl posetý stopami od krve...V každé cele ležela mniška. Každá jinak zborčeně. Bylo zjevné, že větší těžší stopy patřily matce představené, která s hrůzou běží a klidná rozvázná a lehká stopa lučičtíci. Cesta lemovaná pokřivenými maskami obličejů jeptišek vedla do samotného chrámu...U oltáře ležela matka představená a vydávala neurčité hlesy... Stála nad ní a očima líbala bosé chodidla polomrtvé světičky. Upřela oči...

Vypravěčka: Nehnuli jediným obličejovým svalem a přitom každý použil snad každé vhodné slovo. Otočili současně očima a sledovali křeče tápající. Napnula tětívu, natáhl nábojníci do komory. Zamířili. Opět nechali své pohledy prolétat se ve slovní zásobě.

Detektiv: Sklonil jsem pistoli a popadl ji. Možná ji to bolelo víc než mě...Vstala a něco chtěla...pod bradou však ucítila chladno kovu...Běž...Otočila se a odešla. Matka představená ještě žila... Vystřelil jsem a pokračoval. Napočítal jsem sedm ran...Magické číslo vtisknuté do noční košile...Odešel jsem...

Vypravěčka: Odešel...V mezidobí intermezza čtvrtého se mu začaly objevovat na zápěstích podivné červené čáry...celé stohy...Asi trpěl...Neb měl dáti, nedal...Našel nového spojence...ve čtvrti, kam člověk jde jen jednou si na doporučení opravdových znalců koupil od překupníka 2 kg kokainu. Zaplatil...Rozpečetil přepravku a ochutnal...Slastně vydechl a ještě a ještě...a ještě... Něco ho však popadlo...octnul se na ulici, běžel do paláce na kopci, kde princezny vedle svých trůnů nechávají ležet sametově černé pumy, kde zlato je zlatem a víno chutná jako krev...Že v něm potká proroka, jež mu sdělí proroctví o hořícím jablku a plátku, který vede ke klíči a klíč...he...Probral se u stolu.

Storáč VI. – U stolu

Obraz

Vypravěčka: Sedí zmasakrovaný na židličce a přemítá v tichosti...

Detektiv: A v tom snu jsem se probudil tady...

Vyšetřovatelka: Detektiv? Ty? Já Ti řeku, co si...

Detektiv: Co?

Vyšetřovatelka: Museli jsme nasadit nejlepší lidi, abychom Tě našli a zchladili Ti žáhu... Richarde...Tímhle sis moc nepomohl...Psát takové věci...C...c...c...c...To se nedělá...Žijeme v civilizované zemi Richarde a ty děláš bordel... Můžeš mít problémy...Stačí nám říct, kde je ten pláněk...a budeš volný...budeš mít...všechno...

Detektiv: Já jsem Fridrich von Himellmüller...Nebeský mlynář z boží vůle...

Vyšetřovatelka: Ne...Ne...Jsi Richard Hornbach...A máš ten pláněk...Dal ti ho ten pobuda než uhořel, co...

Detektiv: Jsem...

Vyšetřovatelka: Drž hubu! Hornbachu, kde je ten pláněk...

Detektiv: Spálil jsem ho...

Vyšetřovatelka: Lžeš! Kde je? Počkej...já ti ukážu...

(padá ze židle...najednou vstává divoce máchá rukama, z toho na jedné bimbají pouta)

Detektiv: Hahaha! Ani pouta nemumí nasadit... Kráva! Myslela, že mě udrží... Plánek jsem si vyřezal do dlaně. Ve velké zahradě proti sobě stojící čtyři ghůlové... spojnicí jejich os najdu bod, kde kopnu... Narazím na mosaznou truhlu a v ní dárek od Pandory...Ah... Už ho tady máme čmuchala...Dostal se daleko...Hošánek... Nebudu rušit... Sbohem...

Es folgt nächstes mal...

- Die Ende -